

SLOVENKA

Glasilo slovenskega ženstva.

Zvezek 7.

V TRSTU, 26. marca 1898.

Letnik II.

Ob potoku.

Tu ob potoku jaz posedam
Na njega čakam dan na dan —
Zeljno že tja v daljavo gledam,
A vedno, vedno le zaman!

Mi pač na uho žuborite,
Poveste vse, kar treba ni,
Kar meni danes govorite,
Me slušati ne veseli!

Skrivnostni valčki, govorite,
Kje on sedaj mudi se kjé?
Zakaj ne pride, mu recite,
Saj kje ga čakam, dobro vé!

Ne! raje kar naprej hitite,
Povejte mu, da te solze,
Ki vró z očij, so zanj prelite,
Da težko čaka ga srce.

Vlasta.

Vidi.

Oj tožiš mi, da odtrobile
Trobentice so že pri vas,
Da solnčice se vedno skriva
In da ne vsklije novi kras.

Vijolica pod grmom skrita
Vabila bo: Utrgaj me!
In žarka teja bo klicala:
Pripni, dekletce, me v lase!

A le potrpi, kmalu, kmalu
Uzreš v naravi drugi cvet,
Ki ljubko in mamljivo smejal
Se v pomlajeni bode svet.

Pa kaj vzdihuješ po cvetcih,
Po solnčeci — zakaj tako —
Saj rože ti cveto na lici,
In srcece ti je gorko. . .

Kristina.

